

Teza: niewłaściwe wykonywanie czynności zawodowych

Dokonanie przez radcę prawnego czynności prawnej na wyraźne żądanie mocodawcy, która jednak nie mieści się w postępowaniu zgodnym z dobrymi obyczajami oraz zasadami etyki zawodowej, jest przewinieniem dyscyplinarnym.

Sygn. akt WO-30/19

ORZECZENIE
z dnia 20 maja 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w następującym składzie:

SWSD Piotr Dragon

SWSD Elżbieta Gajda - Krynicka /sprawozdawca/ SWSD Piotr Kubik

Maria Rutkowska przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Mariusza Łątkowskiego po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2019 r. na posiedzeniu sprawy radcy prawnego L. M.

obwinionego o to, że

skierował w ramach świadczonej pomocy prawnej na rzecz M. N. (1) do pracodawcy Skarżącego M. N. (2) tj. Western Union pismo z dnia 25 sierpnia 2017 roku, zatytułowane „wezwanie do udzielenia informacji”, w którym to zawarł bez rzeczowej potrzeby informacje dotyczące stosunków osobistych i majątkowych Skarżącego, powzięte w związku ze świadczoną pomocą prawną, tj. o dopuszczenie się przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art. 6,11 i 12,15 ust.1 i 38 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.).

na skutek odwołania Obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 22 października 2018 r. Sygn. akt D 72/18.

orzeka:

1.

utrzymuje w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 22 października 2018 r. Sygn. akt D 72/18;

2.

zasądza od obwinionego r. pr. L. M. koszty postępowania odwoławczego w kwocie 1200,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Wydanym orzeczeniem w dniu 22 października 2018r Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie uznał obwinionego radcę prawnego L. M. winnym naruszenia art.64 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. .6, 11,12, 15 ust.1 i art. 38 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającego na tym, że w ramach świadczonej pomocy prawnej na rzecz pani M. N. (1) skierował w dniu 25 sierpnia 2017r.do Western Union - pracodawcy Skarżącego M. N. (2), pismo zatytułowane „wezwanie do udzielenia informacji”, w którym zażądał udzielenia informacji za okres od 2008 r. do 28 lutego 2017r:

- o przychodach skarżącego otrzymywanych w ramach stosunku prawnego,

- czy skarżący korzystał z samochodu służbowego dla celów prywatnych,
- czy Państwo N. ponosili wydatki z tytułu zawartych umów ubezpieczeń w tym zdrowotnych,
- czy Państwo N. ponosili inne wydatki z tytułu świadczeń na rzecz skarżącego,
- informację o składkach i środkach zgromadzonych na r-ku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego.

W uzasadnieniu żądania obwiniony podał, że między małżonkami toczy się sprawa rozwodowa, a informacje o które wystąpił są niezbędne do dokonania pomiędzy małżonkami podziału majątku wspólnego.

Nadto w piśmie obwiniony zawarł informację, że strony ustanowiły rozdzielność majątkową z której małżonka Pana N. chce się wycofać, gdyż jej zdaniem dokonała tego pod wpływem błędu.

W powyższym wystąpieniu do pracodawcy Pana N., obwiniony zawarł informacje o stosunkach osobistych i majątkowych skarżącego i na podstawie art.65 ust.1 pkt 2 powołanej ustawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył mu karę dyscyplinarną nagany oraz obciążył kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 2.000,-zł.

W uzasadnieniu orzeczenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że działanie obwinionego nie miało oparcia w żadnych przepisach prawa. Obwiniony jako profesjonalista powinien wiedzieć, że przesłanie o takiej treści pisma do pracodawcy pokrzywdzonego mogło spowodować daleko idące negatywne skutki dla skarżącego w miejscu jego pracy.

Od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie odwołanie wniósł obwiniony radca prawny zarzucając:

- sprzeczność rozstrzygnięcia zawartego w orzeczeniu z zebrany materiał dowodowy, poprzez uznanie przez Sąd, że obwiniony dopuścił się czynów opisanych w orzeczeniu mimo, że zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził dopuszczenia się zarzucanych mu czynów,

niewyjaśnienie przez Sąd w treści uzasadnienia orzeczenia podstawy prawnej przyjętej przez Sąd w orzeczeniu,

- rażące naruszenie przepisu art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art.6 , art. 11 art.12, ar.15 ust. 1, art. 38 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez błędne przyjęcie, że obwiniony naruszył w/w przepisy i ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną mimo, że zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza dopuszczenia się przez obwinionego zarzucanych mu czynów.
- naruszenie art. 86 i art.91 oraz art.92 kpc poprzez przyjęcie odpowiedzialności pełnomocnika wobec osób trzecich za wykonaną czynność na żądanie i za zgodą mocodawcy w ramach świadczonej pomocy prawnej i po akceptacji przez mocodawcę treści skierowanego do pracodawcy wezwania

Wskazując na powyższe uchybienia obwiniony wniósł o:

1.
zmianę wydanego orzeczenia i uznania niewinnym zarzucanych mu czynów, ewentualnie o
2.
uchylenie wydanego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.
3.
nie obciążania kosztami postępowania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpatrując odwołanie zważył co następuje.

Odwołanie obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozpatrując odwołanie i podniesione w nim zarzuty Wyższy Sąd Dyscyplinarny dokonał analizy zgromadzonego materiału i uznaje za prawidłowe ustalenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie dotyczące zachowania się obwinionego radcy prawnego z punktu odpowiedzialności dyscyplinarnej a decyzję o ukaraniu obwinionego za prawidłową.

Specyfiką odpowiedzialności dyscyplinarnej jest brak określenia zamkniętego katalogu czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne. Odpowiedzialność ta obejmuje wszelkie czyny oraz zachowania sprzeczne z godnością zawodową.

Zasady etyki zawodowej mają na celu ustalenie właściwego zastosowania i zachowania się radcy prawnego oraz określają granice tego zachowania. Obowiązujący Kodeks Etyki Radcy prawnego jasno określa, że radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, dobrymi obyczajami oraz skutecznie chronić interes klienta przy udzielaniu pomocy prawnej. Profesjonalny pełnomocnik występując w imieniu swojego klienta powinien zachować takt i umiar.

Wszystkie te wymienione przymioty radcy prawnego obwiniony naruszył swoim zachowaniem czym wyczerpał znamiona deliktu dyscyplinarnego.

Otrzymane przez obwinionego pełnomocnictwo jest pełnomocnictwem o szerszym zakresie niż tylko procesowym gdyż zawiera upoważnienie do czynności poza procesowych. W niniejszej sprawie obwiniony korzystał z tego upoważnienia do czynności przed procesowych.

Bezspornym w sprawie jest, że obwiniony po otrzymaniu pełnomocnictwa od Pani M. N. (1) wystąpił do pracodawcy męża w/w z wezwaniem o udzielenie informacji dotyczących otrzymywanych przez niego wynagrodzeń za pracę. Twierdzenie obwinionego, że jego mocodawczyni należała na skierowanie tej treści pisma do pracodawcy męża i jego treść była przez nią zaakceptowana, nie uzasadniała skierowania pisma do pracodawcy skarżącego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny podziela Stanowisko Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie, że zachowanie obwinionego było nie profesjonalne i mogło spowodować daleko idące skutki dla skarżącego.

Zdaniem WSD Obwiniony przekroczył granice potrzeby informacji na tym etapie przygotowania do wystąpienia z procesem. Przed wysłaniem wezwania powinien zadać sobie pytanie na jakiej podstawie prawnej pracodawca powinien ujawnić mu informacje dotyczące zatrudnionego pracownika i czy powinien informować pracodawcę o sytuacji zaistniałej w małżeństwie pracownika.

Obwiniony jako profesjonalny pełnomocnik powinien wiedzieć, że dane osobowe podlegają ochronie a do takich należy wynagrodzenie pracownika, powinien rozważyć prośbę klientki i poinformować ją, że nie może wystąpić jako jej pełnomocnik z takim żądaniem do pracodawcy męża, gdyż naruszy jego dobra osobiste.

Natomiast, jeżeli dojdzie do procesu to nie będzie przeszkód do złożenia wniosku do sądu, aby to sąd wystąpił do pracodawcy małżonka o niezbędne informacje.

Przyjęta przez OSD odpowiedzialność obwinionego za wysłane wezwanie do pracodawcy męża jego mocodawczyni, nie jest przyjęciem odpowiedzialności pełnomocnika za wykonaną czynność na żądanie i za zgodą mocodawcy w ramach świadczonej pomocy prawnej wobec osób trzecich.

Obwiniony ponosi odpowiedzialność nie z tytułu że otrzymał pełnomocnictwo do reprezentowania swojej mocodawczyni lecz z powodu dokonania czynności prawnej, która nie mieści się w postępowaniu zgodnym z dobrymi obyczajami oraz zasadami etyki zawodowej.

Zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego radca prawny świadczący pomoc prawną swoim klientom celem spełnienia ich oczekiwań nie może naruszać zasad etyki zawodowej.

Radca prawny powinien wykonywać swoje czynności profesjonalnie, .zgodnie z zasadami etyki zawodowej, dobrymi obyczajami, dbać o godność zawodu oraz powinien zachowywać w tajemnicy informacje dotyczące życia prywatnego klienta.

Reasumując wskazać należy, że zachowanie obwinionego mieści się w postępowaniu uznawanym za niezgodne z zasadami etyki oraz dobrymi obyczajami a więc wypełnia znamiona czynu który można określić jako przewinienie dyscyplinarne.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały